

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 443/2016
03.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Миломира Николића, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву АА из ..., поднетом преко пуномоћника Миодрага Батинића, адвоката из ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда Ш-27 Уп 81/13 од 18.02.2016. године, са Министарством правде Републике Србије, Управом за извршење кривичних санкција, као противном странком, у предмету понављања судског поступка, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА.**

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба АА из ... за понављање поступка окончаног решењем Управног суда Ш-3 У 26650/10 од 14.12.2012. године, којим је одбачена његова тужба, поднета против решења Министарства правде Републике Србије број 112-00-7/53/07-03 од 02.11.2007. године, којим је утврђено да тужиоцу, који је решењем Министра правде Републике Србије од 02.02.2007. године распоређен на радно место управника Окружног затвора у ..., престаје да обавља послове управника затвора и да ће управник Окружног затвора у ... распоредити тужиоца на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и радним способностима.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења, поднетом због битне повреде правила поступка, непотпуно и неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене закона, другог прописа или општег акта, подносилац истиче да је побијано решење донето уз повреду одредаба члана 3. став 2, члана 7, члана 16, члана 35, члана 62. и чл. 90-95. Закона о државним службеницима, те чланова 10, 198. став 1, 208, 231, 233. став 1. и 235. став 2. Закона о општем управном поступку, као и одредаба чланова 24, 26. и 27. Закона о извршењу

кривичних санкција, затим чланова 28, 30, 31. и 32. Закона о државној управи и чланова 18, 21, 171, 172. и 173. Закона о раду. Сматра да је решење донето уз повреду Дела I тачка 1 и 2 и Дела II члан 1. и члан 24. Европске социјалне повеље. Указује на то, да тужба и захтев за оглашавање ништавим решења ни на који начин нису спречавали рад суда да по службеној дужности води рачуна о законитости коначних управних аката и о ништавости управних аката које је имао пред собом и да их огласи ништавим. Предлаже да суд захтев уважи, укине побијану пресуду и огласи ништавим сва решења донета у управном поступку против њега, а тужени орган обавезе да му надокнади трошкове поступка.

Противна странка није доставила одговор на захтев, већ само списе предмета управне ствари.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијаног решења, Управни суд је донео одлуку као у диспозитиву, јер је нашао да тужилац није учинио вероватним да је, у смислу одредбе члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима, сазнао за нове чињенице или је нашао или стекао могућност да употреби нове доказе, на основу којих би спор био повољније решен за њега, да су те чињенице, односно докази, били изнети и употребљени и ранијем судском поступку, окончаног решењем Управног суда III-3 У 26650/10 од 14.12.2012. године.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је решење донето без повреда правила поступка, уз правилну примену одредбе члана 56. став 1. тачка 1. и члана 60. Закона о управним споровима. Из достављених списа предмета Управног суда III-27 Уп 81/13 види се да је тужилац поднео преко пуномоћника тужбу за понављање поступка окончаног решењем Управног суда III-3 У 26650/10 од 14.12.2012. године, а на основу одредбе члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима, којом је прописано да ће се поступак завршен правноснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе, на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази, били изнети или употребљени у ранијем судском поступку. Како је тужбом оспорено решење у предмету Управног суда III-2 У 26650/10 решење Министарства правде Републике Србије од 02.11.2007. године, против ког решења је тужилац могао у управном поступку да изјави жалбу Жалбеној комисији Владе Републике Србије, тужба је одбачена, што значи да у том управном спору суд није утврђивао чињенично стање, већ је тужба недозвољена, из чега произлази да подносилац захтева за преиспитивање побијаног решења наводима тужбе за понављање поступка није учинио вероватним постојање законског основа за

понављање поступка пред Управним судом прописаним тачком 1. члана 56. став 1. Закона о управним споровима, што је Управни суд правилно оценио, па су супротни наводи подносиоца захтева неосновани.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева, па је нашао да су ти наводи без утицаја на другачију одлуку о законитости побијаног решења, јер се њима не доводи у сумњу правилна оцена Управног суда дата у разлозима образложења тог решења о непостојању услова из члана 60. у вези члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима за понављање поступка у овом управном спору.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Врховни касациони суд је, с обзиром на то, да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 74/13), који закон се и на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом, сходно примењује, сагласно члану 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, односно одбио је захтев подносиоца за накнаду трошкова за састав захтева од стране пуномоћника – адвоката.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 03.11.2016. године, Узп 443/2016

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ан